

& juris ordine contempto, Ezechiam, cum plerisque aliis interfecisset. Quibus rebus permotus Hircanus, Herodem ad iudicium & causam dicendam vocavit. III. Quod Herodes ordinatis rebus Galilææ ad iudicium, non privati more, sed cum modico præsidio venerit; & sententiam capiti suo imminentem, tum arte & magnitudine animi, cum etiam Sexti Cæsaris Syriæ Præsidis minaci potentia, tum denique fuga declinaverit. IV. Quod Sextus Cæsar, accepta pecuniâ, Herodem Cæsariæ præfecerit, isque impatienter ferens vocationem in iudicium suam, & conjurantes suam in perniciem Primorum è Judæis animos, exercitum contra Hircanum moverit, sed fratris patrisque precibus placatus, terrore satis habuerit. Certe hæc omnia quæ memorat Josephus ab Herode acta eo ipso anno quo Galilææ præfectus est, in puerum 15. annorum non cadunt; nec verisimile est Sextum Cæsarem provinciam & exercitus administrationem tantulæ quindecim annorum ætati commississe, cum id à moribus Romanis maxime abhorreret; ut offendit Caii Cæsaris exemplum, cui in Orientem proficicenti Rectorem assignavit Augustus, licet conjugato, & octodecim annos nato, & candidato Consulatus. Manifestum igitur est huic Josephi loco mendum inesse.

Respondeo secundo, quod etsi hoc in loco aberrasset Josephus, non ideo tamen toti ejus Chronologiæ fides esset deroganda, sed ex aliis ejus locis levis hæc hallucinatio corrigenda esset. Iniquum enim est auctoritatem abrogare Scriptori doctissimo, & aliis accuratissimo, quod aliqui in libris illius navi reperiantur. Certe Josephi in conscribendis rebus Herodis veracitati attestatus est Rex Agrippa junior, Herodis pronepos, qui 62. Epistolas ad Josephum dedit, veritatis narratæ testes, quarum aliquas recitat *Libro de Vita sua*. Attestati sunt, qui libros ipsius approbaverunt, non Romanæ duntaxat, sed Judaicæ Gentis Procures; quos utique res Herodis omnium sermonibus celebratæ in Judæa, latere non poterant. Attestata sunt præsidia, quibus instructus fuit ad Historiam suam concinnandam: habuit enim penes se ipsa Herodis Acta, & Nicolai Damasceni Commentaria, (qui Herodi fuit ab intimis Consiliis, soloque adulandi studio peccavit) eaque per annos Herodis, ut credere par est, digesta. Josephi præterea Historiæ fidem conciliaverunt suffragia Imperatorum Vespasiani, & Titi, à quibus & statuâ Romæ donatus est, ob ingenii gloriam, ut testatur Sanctus Hieronymus in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum in *Josepho*. Et Titus libros ejus manu propria exaratos in publicam Bibliothecam inferri jussit, & ex iis solis rerum, quæ ibi narrantur, noticiam peti, ut ipse testatur Josephus libro de Vita sua. Cui ob res cæteras verissimè scriptas, etiam hac in causa fides adhibenda est, inquit Eusebius lib. 3. Historiæ Ecclesiasticæ cap. 9. ubi Josephi Historiam magnificè commendat. His adde S. Hieronymi testimonium, qui Epistola 22. ad Eustochium datâ Josephum honorifico *Græci Livii* nomine exornat. Quæ omnia ostendunt, nullam Baronii & Sædatorum ejus habendam esse rationem, qui nobilem Historicum passim profcindunt, & ejus in iis, quæ vitam & mortem Herodis spectant, Chronologiam aspernantur.

Instabis contra primam responsionem: Si Josephus scripsisset Antipatrum Herodi 25. annum agenti Galilæam curandam commississe; non erat cur tantopere virtutem Herodis exaggeraret, diceretque, ætatem illi non obfuisse: nam annorum 25. ætas rebus agendis idonea est; nec, qui illam attigit, omnino juvenis dici debet. Cum ergo Josephus scribat Herodem tum fuisse omnino juvenem, & ætatem illi non obfuisse quominus res magnas ge-

reret; verisimile est laudatum Authorem scripsisse Herodem quindecim duntaxat annorum, non viginti quinque fuisse, cum Galilæa à parente Antipatro præfectus est.

Respondeo, nego antecedens. Nam 25. annorum ætas tanto gerendo muneri adhuc videri poterat immatura. Porro juvenes admodum appellati qui proveciores etiam sunt ætatis, quam 25. annorum, non uno Scriptorum cum profanorum, tum sacrorum exemplo ostendi potest. Polybius Hieronem vocat *admodum juvenem*, lib. 1. cum esset annorum triginta quinque, ut observat Caesaronus Exercitatione 1. Idem lib. 17. scribit, *Titum Flaminium* ducem adversus Philippum Macedonem designatum fuisse, *quævis adhuc admodum juvenis esset: plures enim, quam triginta annos non habebat*. Hippocrates, ut Philo testatur lib. *De Mundi Opificio*, vitam hominis per septenaria partitus, juvenculos vocat à tertio septenario ad quartum, id est, à 21. ad 28. annum. Cicero lib. de Oratore seipsum vocat adolescentulum, cum annum 27. jam attigisset. Augustus Cæsarem vigesimum annum agens *puer* ab omnibus passim vocabatur: atque ita invaluerat ea appellatio, ut Senatufconsulto eam prohiberi opus fuerit, ut observat Servius in illa verba Eclogæ 1. Virgili: *Hunc ego vidi juvenem*. Tuber apud Aulum Gellium lib. decimo, cap. 28. asserit juventutem à Servio Tullio usque ad 46. annum fuisse productam. Et, ut profanis sacra subjungamus exempla, Josue, Exod. 33. *puer* vocatur, sive, juxta Textum Hebraicum, *juvenis*, quamvis jam 39. annum attigisset (ut Tostatus observat) & difficili cum primis bello contra Amalecitas jam fuisset præfectus. Absalon jam trium filiorum pater, lib. 2. Regum cap. 18. *puer* vocatur. Sanctus Paulus Actuum 7. dicitur *Adolescens*; cum tamen annos circiter 33. natus esset. Denique Lactantius lib. 14. Institutionum cap. 15. scribit Christum Dominum baptizatum fuisse, *cum primum capis adolere*. Quid mirum igitur si Josephus Herodem 25. annos natum, *admodum juvenem* vocavit, habita ratione muneris, quod ipsi ab Antipatro imponebatur?

Porro si legatur in Textu Josephi 25. loco 15. rectè quadrat quod scribit idem Josephus, Herodem mortuum fuisse propè septuagenarium. Nam ipsi ab Antipatro commissæ est Galilææ administratio anno Periodi Julianæ 4688. ante Julianam correctionem 1. ante vulgarem Æram 46. septem post annis Rex declaratus est Romæ, anno scilicet Juliano 6. ante Æram vulgarem 40. Tum igitur annum agebat 31. regnavit deinde 37. annis: mortuus quippe est anno Juliano 42. ante vulgarem Æram 4. Ergo tunc agebat annum 67. adeoque erat propè septuagenarius.

Obijcit septimò. Herodes mortuus non est nisi post eadem Puerorum: at hanc imperavit Herodes biennio post Natale Christi; ergo post Natale Christi vixit. Ergo si mortuus est 37. regni sui anno, sequitur Christum natum esse anno regni Herodis 35. vel dicendum erit ipsum regnasse, annos 39. adeoque tota Josephinæ Chronologiæ machina subruetur.

Probat Minor ex illis verbis S. Matthæi cap. 2. *Tunc Herodes, videns quoniam illusus esset à Magis, iratus est valde, & mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethleem, & in omnibus finibus ejus, à bimatu & infra, secundum tempus, quod exquisierat à Magis*.

Respondeo, nego Minorem. Nam eadem Infantium edixit Herodes paulò post adventum Magorum. Magi verò adoratum venerunt Christum paulò post ejus Natalem. Idque indicant verba S. Matthæi cap. 2. *Cum ergo natus esset Jesus in Beth-*